

af, at dette særlige Foretagende kræver Afslutningen af en Kontrakt, som forpligter Statskassen til Udbetaling af meget betydelige Midler langt ud over Finantsaaret, at der kommer en Forbindelse tilføede med Spørgsmaalet om en Indkomstskat. Det er, som sagt, ikke selve de ydste Seribaner, der ere Grunden; thi det Samme vilde ogsaa akkurat gjælde om et hvilket som helst andet Foretagende af en lignende Betsaffenhed. Den særdeles store Betænkelighed for Finantsministeren ved Sagen ligger dert, at selv om jeg har Medlemme for det første Finantsaar, saa maa jeg dog være meget varsom med at binde Finantserne til saadanne Udbetalinger, som skulle være længere Tid, for det næste og for det derpaa følgende Finantsaar, og det er saa her en Grad, som Tilfældet vil være, naar det omhandlede Byggearbejde skal afsluttes i den Tid, der er forudsat i Loven af 24de April 1868. Det ærede Medlem for 9de Kredts (Estrup) har endelig ogsaa berørt Cæbjerghavnen. Det forholdt sig fuldkommen rigtig, som det ærede Medlem bemærkede, at jeg kun har fremdraget dette Punkt for at bevise, at naar der er en Lov om et saadant Anlæg er udsat en vis Termin indenfor hvilken Arbejdet skal være fuldført, saa maa dette forstås med en vis Reservations, nemlig forsaavidt det ikke træder overveien Hensyn frem for Regjeringen naar Kontrakten skal afsluttes, som i Regjeringens Dine gjøre det fuldkommen tilraadeligt og nødvendigt at afslutte Kontrakten med en senere Termin. Dette har det ærede Medlem i Dag selv erkjendt, at han i sin Tid har gjort. Han har ment, at han havde haft gode Grunde dertil, og jeg kan dertil kun sige, at ogsaa jeg tror, at han havde meget gode Grunde dertil. Men, hvad jeg tror, at det ærede Medlem ikke vil kunne benegte, det er, at han paa Grund af disse gode Grunde har handlet, som han den Gang handlede, netop støttende sig til samme Betragtning, som jeg har tilladt mig at gaa ud fra. Derfor det ærede Medlem nemlig havde anset den paagældende Bestemmelse i Loven om Cæbjerghavn som forpligtende ham til ubetinget at gjøre Havnen færdig til den 1ste Januar 1872 og som forbindende i alminde-

lig Forstand, saa kunde han ikke have undgaaet at foreslægge Rigsdagen et Forslag til Billigelsen af, at Terminen ved Kontrakten blev udsat. Det ærede Medlem vil jo erindre, at Kontrakten blev afsluttet paa en Tid, da Rigsdagen var sammen og havde været sammen i et Par Maanedes, og der havde altsaa aldeles Sigtet været i Veien for at fremkomme med et saadant Forslag. Men det ærede Medlem har ganske sikkert opfattet Sagen ganske paa samme Maade som jeg, nemlig saaledes, at det var Noget, der maatte ligge indenfor Regjeringens Ejsen at afgjøre, i hvilken Grad den maatte anse det for tilraadeligt at holde sig strengt til den i Loven fastsatte Frist, og i hvilken Grad derimod andre Momenter og Hensigtsmæssigheds-hensyn lige over for, hvad det kunde være til Statens Fordel, baade i økonomisk og andre Henseender, ogsaa i denne Retning kunde komme i Betragtning. Det er kun om dette Stedste, at der maatte kunde tænkes at opstaa nogen Uenighed imellem os, men jeg siger i Overigt, at det ærede Medlem ved i sin Tid at handle, som han gjorde, saavidt jeg kjenner, handlede fuldkommen rigtig og af gode og tilstrækkelige Begrunde. Og jeg siger derhos paany, at han kun har kunnet handle saaledes, som han gjorde, fordi han fortolkede de paagældende Bestemmelser i den vedkommende Lov ganske saaledes, som jeg nu har gjort det med Hensyn til et andet Tilfælde.

Estrup. Jeg formoder, at den høitærede Finantsminister har overhørt, at jeg udtrykkelig oplyste med Hensyn til Cæbjerghavn Kontrakten, at jeg ikke vilde have anset mig berettiget til at afslutte den med de Tidfrister, hvormed det skete, naar det ikke var blevet betinget, at den skulde være i brugbar Stand til den i Loven fastsatte Tid. Derfor den høitærede Finantsminister i Forbindelse med Indreministeren vil aflevere de ydste Seribaner færdige til at føre paa til den 1ste Jult 1874, saa tror jeg ikke, at Noget vilde have Noget at indvende, selv om der var Uspudsningarbejder, som da endnu skulde tilbage og krævede Udgifter efter den Tid. Det forholdt sig ikke ganske saaledes, som